

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

ŘÍJEN 2000

8.30	BK	Pavel Kalus	1. října	9.00	BD	Jaroslav Vítek, VP
10.00	ČK	Pavel Kalus	<i>15. po Trojici</i>			<i>Děkňení</i>
		<i>rodinná neděle</i>		10.00	Kuř	Jiří Malý
14.15	Rych	Pavel Kalus		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek, VP
						<i>Děkňení</i>
8.30	BK	Olga Tydlitátová	8. října	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>16. po Trojici</i>	9.45	Tiš	Jaroslav Vítek
8.30	BK	Jiří Gruber, VP	15. října	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber, VP	<i>17. po Trojici</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber, VP		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
		<i>Děkňení</i>		19.30	BD	
8.30	BK	Jindřich Halama	22. října	9.00	BD	Jiří Malý,
10.00	ČK	Jindřich Halama	<i>18. po Trojici</i>			Jaroslav Vítek
		<i>sborové odpoledne</i>				<i>Konfirmace</i>
8.30	BK	Olga Tydlitátová	29. října	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>19. po Trojici</i>	13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
8.30	BK	Jiří Gruber,	5. listopadu	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>20. po Trojici</i>	10.30	Kuř	Jiří Malý
		<i>rodinná neděle</i>		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber				

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov

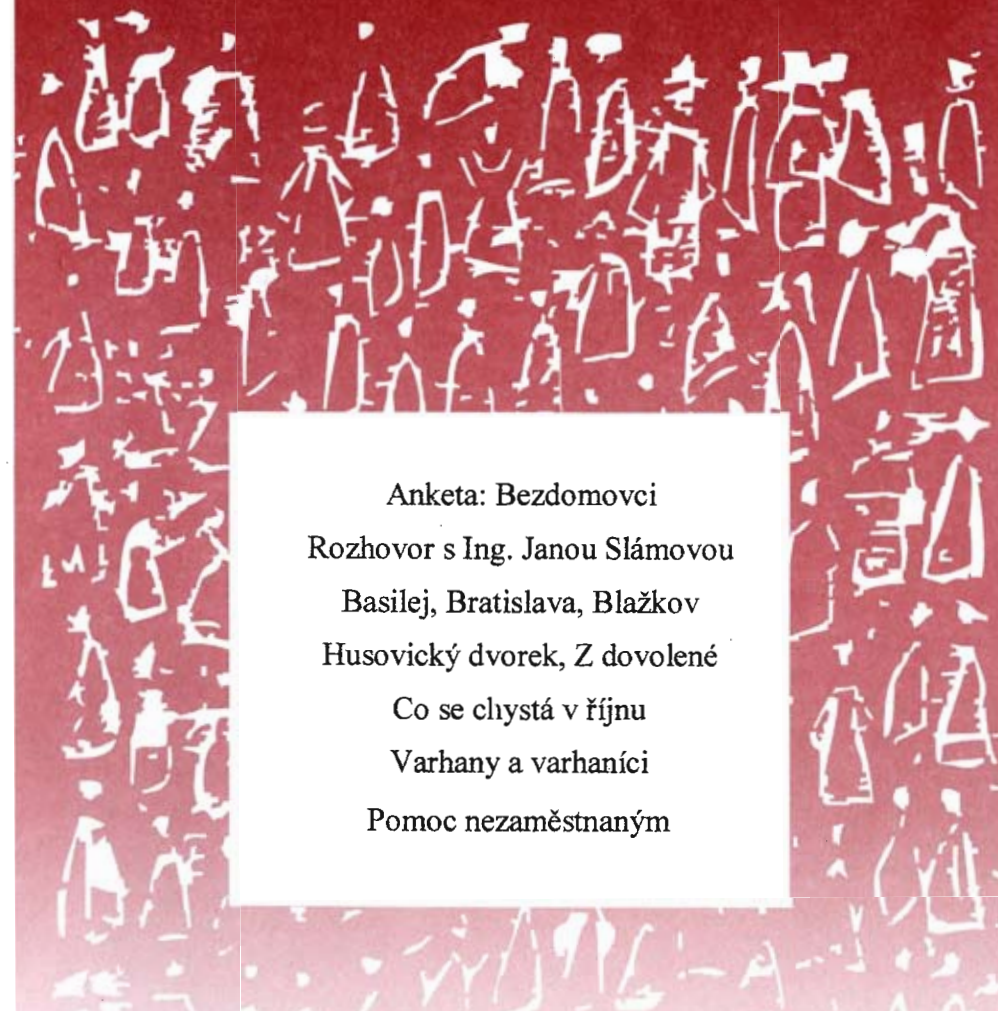
BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim

SETKÁVÁNÍ

ŘÍJEN 2000

ČÍSLO 8

ROČNÍK 2

Anketa: Bezdomovci

Rozhovor s Ing. Janou Slámovou

Basilej, Bratislava, Blažkov

Husovický dvorek, Z dovolené

Co se chystá v říjnu

Varhany a varhaníci

Pomoc nezaměstnaným

Ranní modlitba z Blažkova

Děkujeme Ti, náš Pane, že jsi stvořil tento svět
a v něm spoustu krásných a potřebných věcí.

Děkujeme Ti za přírodu,
za lešy, louky, řeky, sluníčko i déšť.

Děkujeme za tento den i za to, že jsi dal,
aby na světě bylo světlo dne
a noc k odpočinku,

teplo i zima,
zvířata i květiny.

Děkujeme Ti, že jsi stvořil prvního člověka
i nás všechny kolem.

Děkujeme Ti, že jsi Pánem tohoto světa,
který se nám dává poznat,
s kterým můžeme mluvit,
děkovat Ti

a prosit Tě o pomoc.

Tak jako sesiláš na tento svět déšť,

který probouzí rostliny

a všechno osvěžuje,

prosíme Tě v tuto ranní chvíli o kapky Tvého požehnání
do našich srdíček a myslí.

Bud', prosíme, Pánem dnešního dne.

Amen.

Anketa

Co by naše brněnské sbory mohly udělat pro bezdomovce?

Jak se chovat k lidem, kteří si na faru přicházejí vypůjčit peníze?

Na první část otázky musím odpovědět: „Nevím.“ Ti, kteří mají zkušenost s lidmi přicházejícími na faru s žádostí o finanční příspěvek, se většinou přesvědčili, že peníze skončily úplně jinde, než je určitý člověk informoval, k jakému účelu peníze potřebuje. Já osobně bych peníze s největší pravděpodobností nedala.

Ester Malachová, zdravotní sestra na mateřské dovolené

Myslím, že v této oblasti nemáme příliš možností, jak (organizovaně) pomáhat lidem bez přístřeší. Jedním ze způsobů by možná bylo zapojit je prostřednictvím Magistrátu (příp. nějaké agentury, ...?) do různých prací, např. úklidových v prostorách nebo na pozemcích patřících sborům. Jiná možnost by byla připravit představení, akce, jejichž výsledek by byl pro bezdomovce předem určen ...

Na druhou stranu je určitě lepší tyto lidi nějakým způsobem motivovat, aby se aktivně zapojili do nějaké činnosti místo „půjčování“ si peněz. To ale nelze říci obecně, třeba v případě lidí tělesně postižených je to problém. Určitě bych navrhoval zásobovat farní úřady základními potravinami, aby je měly možnost poskytnout takovýmto potřebným lidem. Raději než peníze, které si přišly „vypůjčit na chleba“.

Jan Sypták, student

Bezdomovci tu jsou jako fakt, který nemáme sílu změnit, ale jsou u našich vrat a měli bychom si jich všimnout. V Brně působí organizace, křesťanská a spolehlivá organizace, která se umí o ně starat a účinně jim podle svých sil pomáhat. Co kdybychom občas udělali účelovou sbírku na pomoc Armádě spásy? Za naše peníze by se v teple vyspalo a najedlo pár bezdomovců navíc.

U druhé části anketní otázky si myslím, že jakýkoliv člověk, který zazvoní u dveří křesťanského sboru, je určitá příležitost. Máme sice špatné zkušenosti, několikrát jsme byli okradeni, ale k příchodům bychom se měli chovat slušně a třeba přes zajištěné dveře řetězem bychom jim mohli něco málo nabídnout a promluvit s nimi. Na to by se mohl utvořit speciální fond. Jsme na tom o něco lépe než oni a navíc máme „Mojžíše a Proroky“.

Lída Marková, důchodkyně

Okamžitě: Pro ubytování a stravu přispět na práci současně fungujících organizací (např. Armáda spásy), možnost soustředění (obnošených, ale slušných) šatů a obuvi z darů členů sboru, které by se mohly bezdomovcům poskytovat.

Výhledově: Rozmyslet se, zda bychom mohli vytvořit nějaké centrum pomoci – vyjít ze zkušeností s Diakonií.

Pokusit se „proškolit“ pracovníky farních kanceláří od odborných pracovníků, kteří s danými lidmi pracují. Vytvořit co nejlepší vazby na sociální síť státních úřadů a pomocných organizací, po kterých by bylo možné potřebné lidi přesunout na odpovídající pomocná místa. Poskytovat materiální pomoc – jídlo, jízdenky apod., ne peníze.

Alena Kučerová, laborantka

Nemám představu o tom, co by brněnské sbory mohly nebo měly udělat pro bezdomovce. Domnívám se, že většina bezdomovců si svůj životní styl zvolila sama a nemá osobní potřebu téměř žádné pozornosti.

V každém případě by se mělo s těmito lidmi mluvit. Někteří z nich asi očekávají určitý zájem. A peníze? Málomocná sestra odolá a většinou dotyčným přispěje. Přestože se „vypůjčené“ peníze nikdy nevrátí, vidím to jako to nejschůdnější řešení.

Marta Popelářová, studentka

Předpokládám, že by mohly dodat servis kontaktních adres na dobročinné organizace a jiné možnosti státní sociální pomoci. Nedokážu posoudit, zda by to měla být úloha např. sborových sester. Snad by se mohlo jednat i o doprovod na takové místo.

Hotové peníze bych zásadně nikomu do rukou nedával. Odkázal bych tyto lidi na instituce sociální pomoci. Možná by se taky vše dalo řešit poukázkou na základní potraviny do nejbližší prodejny, se kterou by se dalo vše dohodnout.

Petr Bouda, knihkupec

Nemám hotovou radu. Myslím, že by zprvu stálo za to dotázat se u druhých brněnských sborů (reformačních církví, římsko-katolických i pravoslavných) na jejich akce a zkušenosti v tomto směru. Zajímavé by mohlo být, kdyby sbory Brno I a II spolu občas uspořádaly jakýsi „Den bezdomovců“ s odpovídajícím obsahem. Nespátřuji v tom ovšem řešení dané otázky, spíš jeho předběžnou přípravu.

Zprvu jsme půjčovali, při opakovaných návštěvách částky snížili, nakonec jen namazali chleby, dali napít a sdělili, že si další „vypůjčování“ už nepřejeme.

Milúše Nováková, emeritní farářka ČCE

Rozhovor

Voda, z které vaříme

Rozhovor s Janou Slámovou, ředitelkou Evangelické akademie v Brně

Kdy vlastně Evangelická akademie v Brně začala působit?

Naše škola byla otevřena 1. září 1991. Letos tedy vstupujeme do desátého roku. Mezitím však došlo k několika transformacím. Zpočátku to byl tříletý obor pro dívky po základní škole (rodinná a sociální péče) a dvouletý pomaturitní obor (pečovatelské a sociální práce). Kombinace zdravotní a rodinné výchovy však neodpovídala koncepcím ministerstva školství a proto jsme se od roku 1996 stali dvojškolím, které tvoří 1/ Církevní střední zdravotnická škola, která má dvouletý obor ošetřovatel/ka a čtyřletý všeobecné sestry s maturitou a 2/ Evangelická akademie - Vyšší odborná škola sociálně právní pro mladé lidi po maturitě, která je tříletá.

Kolik mají jednotlivé školy studentů a tříd?

Zdravotnická škola má kapacitu 118 a sociálně právní 90. V tomto školním roce je zde první a druhý ročník ošetřovatelek, první, třetí a čtvrtý ročník sester, tedy celkem pět tříd na CSZŠ a tři třídy na VOŠ. Příští rok budeme otevírat jenom ošetřovatelky a jednu třídu na VOŠ.

Co je důvodem, že se nabídka každým rokem mění?

Nevejdeme se do budovy. V prvním patře máme tři učebny, nyní na určitou dobu i část farního bytu (dvě učebny) a v prostorách internátu máme ještě dvě odborné učebny. Ve druhém patře má VOŠ tři učebny. Rozvrh je tu jak na malém nádraží a výtěžnost budovy je skutečně od rána do večera.

Jaké uplatnění mají absolventi Vyšší odborné školy po ukončení studia?

Zaměstnání v oboru získá asi 40% absolventů. Více míst pro ně zatím není připraveno. Nejčastěji to bývají pracoviště na Magistrátě, např. na odboru péče o dítě nebo sociální kurátor, který se věnuje např. lidem po návratu z vězení. Zajímavé je místo pracovníka s pouličními dětmi (streetworker), které nyní zastávají dva z našich absolventů.

Staráte se nějak o budoucí uplatnění svých studentů?

Kromě toho, že vyvěšujeme na nástěnky nabídky z Úřadu práce, hledáme pro studenty od prvních ročníků různé druhy praxí. V třetím ročníku si ji vybírají sami, aby souvisela s tématem jejich absolventské práce. Tři měsíce pak místo do školy chodí do práce. Tato praxe studenty do velké míry dotváří, takže lze říci, že do praktického života jsou připraveni možná lépe než mnozí vysokoškoláci.

Kdo tvoří profesorský sbor na Vyšší odborné škole?

Naš program výuky vytvořený podle vlastního projektu schváleného ministerstvem školství je z velké části postaven na tzv. externistech, protože odborné předměty si žádají specialisty, kteří učí pouze jeden předmět. Máme tu několik pedagogů, kteří současně učí i na vysoké škole. Kmenovými učiteli jsou JUDr. Iva Kernová z BJB, která učí Základy práva a Sociální politiku, Mgr. Jana Kašparová z ČCE, která vyučuje Základy křesťanství a Mgr. Klára Baráková z BJB, v jejímž referátě je angličtina a sociologie. Na cizí jazyky klademe velký důraz, němčinu učí rodilá mluvčí. Ostatní je rozdrobeno po dvou až čtyřech hodinách týdně mezi různé pedagogy.

Na střední zdravotní škole je to podobné?

Zde se jedná o klasický obor, kde není dovoleno uhnout od předepsaných osnov. V Brně je několik podobných zdravotnických škol. Církevní jsou dvě, naše a katolická na Grohově ulici. Dvouletý obor ošetřovatel/ka je dnes poměrně zajímavý. Mnohé jiné zdravotní školy ho kvůli řadě problémů zrušily.

Jaké jsou to problémy?

Ředitelka třebečské zdravotní školy, kde ten obor zrušili, mi kdysi řekla: „Vy jako církevní škola to snad zvládnete. My jsme to nezvládli.“ A já jako naivka jsme si jí ptala: „Co se na tom, nedá zvládnout?“ Ona řekla: „To uvidíte. Jakmile je to bez maturity, očekávejte děvčata problémová, která my jsme neukočírovali.“

Tím nechci říci, že my to zvládneme. Je to však problém, který stále řešíme. V tomto oboru je minimum dívek z církve, protože ve většině rodinách jsou zpravidla děti spořádané, které se většinou hlásí a dostávají na školy s maturitou. My však přijímáme studentky troufám si říci z 60% z rozvedených manželství, z pěstounské péče, dívky z rómského prostředí atd. Stručně řečeno: Problém na problém. Neuplyne týden, aby se něco neřešilo. Z třiceti přijatých uchazeček jich z různých většinou kázeňských důvodů studium dokončí kolem dvaceti.

K čemu je absolvování vaší školy opravňuje?

Nakonec dělají závěrečnou zkoušku, dostanou vysvědčení a jsou docela žádané, protože nemocnice, které začínají čím dál tím víc šetřit, poznaly, že se k jedné sestře hodí dvě ošetřovatelky, které dělají např. úpravu lůžka, hygienu, zatímco sestra se pak může věnovat jiné odborné práci. Dřív to všechno dělaly sestry. Ošetřovatelky však mají velmi nízké platy. Nastupují asi na 4.500 hrubého. Místa ošetřovatelek sice jsou, ale mnohá děvčata jdou nakonec raději prodávat, protože si tak vydělají dvakrát tolik.

Kolik žáků se vlastně hlásí k nějaké církvi?

Dvě třetiny v žádném kontaktu s církví nejsou. Je to pak veliký úkol pro sestru Janu Kašparovou, která s nimi probírá základy křesťanství. Přesto můžeme říci, že se během studia dějí veliké posuny k lepšímu. Opakovaně se vyskytují hlasy z evangelického prostředí, které říkají: „Proč takovou školu zakládáte? Vždyť dívky z našich sborů sem chodit nebudou.“ Je pravda, že ve třídách je podíl křesťanů třeba jen třetina a z toho ještě většina katolíček. Taková je voda, z které vaříme. I přes to bych nad tím netruchlila. V naší škole se každý rok řeší a někdy i vyřeší řada lidských problémů. Statisticky tu není křesťanů mnoho, ale přece se tu děje mnoho dobrého a potřebného. Myslím, že tady děláme určitou službu pro celou společnost.

Jak vypadají přijímají pohovory. Zjišťujete si nějak, kdo je věřící?

To je trochu ožehavá věc, protože by to mohlo vypadat i diskriminačně. Do přijímacích textů jsme například dávali otázku: Co pro tebe znamená symbol kříže? A podle odpovědi jsme leccos poznali.

Uchazeči tedy neuvádějí, v jaké jsou církvi?

Ne, my to spíš vytušíme. Fakt ovšem je, že křesťanské uchazečky bývají vyspělejší. Všechna čest našim farním sborům. Když přijde dívka, která třeba učila v nedělní škole, je to hned poznat. Oficiálně se jich na víru neptáme a není to také důvod pro přijetí či nepřijetí. Pro nás je nejdůležitější motivace. U ošetřovatelek raději přimhouříme oko nad špatnou známku z fyziky či matematiky, když vidíme, že by mohly mít dobrý vztah k lidem a práci.

Musíte také uchazeče odmítat kvůli vysokému počtu?

Díky velice pestré nabídce škol a ubývajícimu počtu populace je nyní zájemců méně než dříve. Letos se na ošetřovatelku přihlásilo v prvním kole 25, my jsme jich vzali asi 16 a vypsalí jsme ještě druhé kolo koncem prázdnin, kam se mohli přihlásit ti, co neuspěli na jiných školách. Na všeobecnou sestru jsme ze třiceti přihlášených přijali 24 a šest míst doplníme po prázdninách. Na VOŠ je zájem asi trojnásobný.

Jak rozhodujete o přijetí? Podle počtu bodů?

Máme osvědčený systém, při němž nejprve obodujeme správné odpovědi v testech, výsledky z předchozího studia a pak celkový dojem z ústního rozhovoru. Jestliže někoho nepřijmeme (i když třeba místa máme) je to proto, že máme dojem, že se na naši školu nehodí. Tři až pětičlenná přijímací komise nakonec hlasuje, zda uchazeče přijmout nebo nepřijmout. Tento systém je v zásadě stejný pro obě školy.

Má tedy křesťan větší šanci se na školu dostat?

Ano, protože má motivaci. Většinou si přinese reference o svých dřívějších aktivitách, které mu napíše třeba farář a za to má určité body. Je zajímavé, že většina rodičů, jejichž potomci se hlásí na „zdravku“, si myslí, že jako menší škola máme víc možností se dětem více věnovat. Rádi nám sem proto přivádějí problémové dcery např. po přeléčené anorexii, nebo po zkušenostech s drogami či šikanou, prostě takové, které to měly na základní škole těžké. Moje odpověď zpravidla bývá: „Ano, zkusíme to. Ale ani my všechno neuneseme.“ Podaří-li se nám utvořit ve třídě zdravé jádro, může tam být menší část (tak nejvýše třetina) problémových. Někdy je to však vyložené na hranici a vyloučené dívky jsou dokladem, že jsme to nezvládli. resp. nebylo to k zvládnutí.

V čem myslíš, že je církevní škola jiná než ostatní školy?

Tu otázka si stále klademe a myslíme si, že se to projevuje větším zájmem o jednotlivé žáky.

Křesťanský charakter školy tedy tvoří hlavně učitelé?

Bylo by bezvadné, kdyby ho tvořili i studenti, ale to záleží na tom, jaká konstelace ve třídě nastane. Například v pomaturitním studiu byla na počátku existence školy jedna bezvadná třída, většina aktivních křesťanů. Sami měli nápady, kam by šli zpívat do domova chodců apod. Vypadalo to jako nějaký křesťanský tábor, který má mimochodem také vyučování. Ale dnes jde bohužel většina těchto lidí přímo na vysoké školy. Ted' je to mnohem víc atomizované. V prvním ročníku bude asi sedm katolíček, možná nějaký evangelík a zbytek ateistická děvčata, která čekají, co bude. Těžko proto od nich můžeme čekat, že by si sami vytvořili nějakou koncepci. To musí dělat učitelé.

Přáli bychom si, aby tu vládla větší tolerance, otevřenost, sdílnost, možnost diskusí, ale ono se to střídavě daří a nedaří. Ani my ovšem nemáme na skladě vysokoškolsky vzdělané a pedagogicky erudované křesťany. Například na „zdravce“ jsou kmenoví učitelé křesťané skoro všichni, byť z různých církví. Mezi externisty je však křesťanů málo. Ty si vybíráme především pro jejich odbornost. Kmenoví učitelé jsou na VOŠ 4 a na CSZS je jich asi 8.

Jako vypadá spolupráce s církví? Co si třeba myslíš o spolupráci s naším prvním brněnským sborem, v jehož sborovém domě sídlíte?

Myslím, že by mohla být větší. Spontánně se např. děje, že jsou dívky z internátu vybidnuty k pomoci při jarním úklidu lidem, kteří již tuto práci nezvládnou (např. umýt okna). Lidé ze sboru mi dali svou adresu a já se snažila najít děvčata, která by byla ochotná za rozumnou odměnu tuto práci zastat. V minulosti jsme několikrát dělali program na Kavárničce, ale nyní nás již delší dobu nepozvali. Také dáváme do sborů oznámení o konání našich školních bohoslužeb, ale velký zájem o ně není. Někdy to vypadá, jako by se k nám evangelické sbory v Brně otočily zády. Je dobré, když s námi alespoň jednou týdně může zahajovat vyučování farář a jsme rádi, že jsi tuto „štafetu“ po Pavlu Kalusovi převzal. Zpočátku jsme se vešli do jedné učebny pro 70 míst. To už dnes z kapacitních důvodů není možné. Společné ranní zahajování by mohlo být specifikem, ale zatím se nám daří jen 15 minut ráno, kdy si v každé třídě zazpívají společnou píseň. V tomto roce to chceme znovu zkusit, aby se alespoň v pondělí nebo v pátek sešla celá škola. Řada žáků se ptá, zda je to povinné. Já na to odpovídám, že je to podobné, jako když doma společně jíte. Je přece prima, když rodina společně zasedne ke stolu. Ale někdo to třeba vůbec nezná.

Kolik míst je v internátě? Slyšel jsem, že děvčata z internátu kdysi chodívala do mládeže?

V současné chvíli je tu 22 lůžek a bereme tam přednostně dívky ze zdravotnické školy. Zvláštností je, že si tu sami chystají večeře a snídaně a tím je to mnohem levnější než jinde. Většinou se počet přihlášek zhruba kryje s počtem lůžek. Obě vychovatelky se snaží, aby se např. zazpívalo před jídlem, ale vše závisí na konkrétní sestavě. Sekulární proces je však na pochodu a jejich účast na sborových setkáních je již mimo mé možnosti. Jak to provést, aby chodily, nevím. Vychovatelky jsou proto vstřícné, ale děvčata mají své vlastní zájmy. Věřících adeptek chodí na školu málo a z nich ne všechny ubytování potřebují, takže realita je taková, jaká je. Misijní možnosti tu však jsou.

Návštěva v Basileji

Ve čtvrtek 18. května v šest hodin večer jsme se rozloučili se sluncem vyhrátým Brnem, nasedli do autobusu a v pátek brzy ráno jsme se probudili v Basileji, jež nás poněkud zaskočila svým nehostinným, chladným počasím. O to vřelejší však bylo přivítání pana faráře Oliviera i ostatních bratří a sester z basilejského sboru Francouzské reformované církve, které jsme přijeli navštívit.

Po výborné snídani v *Le Centre* (sborovém domě) jsme se společně s Olivierem vydali na výlet do švýcarské metropole Bernu. Již první pohledy na staré město, které se nám po cestě otevíraly mezi stromy, nás doslova ohromily. Po příjezdu jsme se pozdravili s Miarucem a Claudine a Bern se pomalu začínal proměňovat v Babylon – čeština, francouzština, němčina a angličtina – a to nás bylo jen dvanáct! Ale rozuměli jsme si a to je důležité. Naše procházka začala v růžové zahradě, odkud jsme si mohli doslova vychutnat výhled na historické centrum Bernu s jeho rozmanitými stříškami a neuvěřitelným počtem nejrůznějších komínů a komínků. Malebné „městečko“ vystavěné na vyvýšenině nad řekou Aarou nám trochu připomínalo Český Krumlov. Navštívili jsme muzeum Bärengraben, kde jsme se dozvěděli nejen o tom, jak vznikl název města Bern (die Bären = medvědi), ale i mnoho z jeho historie. Na oběd jsme byli hosty místního sboru Francouzské reformované církve. Procházeli jsme typickými bernskými uličkami s podloubím a mnoha obchůdky. Prohlédli jsme si také Münster, tedy místní katedrálu a okolo třetí hodiny jsme zamířili zpátky do Basileje. Na večer jsme se rozdělili do jednotlivých rodin, které nám po následující čtyři dny poskytly své pohostinné domovy.

Sobotní dopoledne jsme strávili každý po svém; my jsme se s Olgou a Ivonou vydaly na basilejskou procházku, nevynechali jsme samozřejmě zelný trh, radnici ani Münster. Odpoledne nás naši hostitelé vzali na okružní jízdu po okolí Basileje – jako bychom se najednou ocitli na Vysocině. Překvapivě zajímavým zastavením byla návštěva muzea hracích automatů, skříněk a orchestrionů, kde jsme si dokonce i zatancovali! Na konci našeho výletu jsme se všichni setkali u Payotů na zahradní party. Překvapením večera byla návštěva pana profesora Lochmana s chotí. Po výborné večeři jsme Olivierovi a jeho ženě Barbaře předali dárky, pan farář totiž odchází brzy do důchodu, poslechl jsem si malý koncert Stéphana a jeho dcery na klavír a housle a potom jsme společně diskutovali o některých problémech, s nimiž se oba sbory setkávají.

Při nedělních bohoslužbách s vysluhováním Večeře Páně v kostele St. Leonhard kázala sestra farářka Olga (česky). Po bohoslužbách jsme se všichni setkali opět v *Le Centre* k vzájemnému rozhovoru a malému občerstvení, jak je to zvykem i u nás. Odpoledne jsme navštívili Augustu Rauricu, římské město na Rýnu. Amfiteátr, římské lázně a pozůstatky dalších římských staveb nás zavedly o 1800 let zpátky, připadala jsem si spíše jako někde v Itálii či Řecku než ve Švýcarsku. Když se řekne Švýcarsko, většina z nás si představí krásné Alpy, čokoládu, popřípadě hodinky, jen málokoho by asi napadlo římské muzeum!

Včera ve starém Římě – dnes v moderním světě, tedy v muzeu moderního umění. Některá díla byla na můj vkus snad až „příliš moderní“, ale když jsem si přečetla k danému obrazu příslušné vysvětlení, začala jsem se na něj dívat jinýma očima. Velmi jsem se však těšila (a myslím, že jsem nebyla sama) na odpolední prohlídku kostela St. Leonhard. Tento kostel slouží mj. basilejskému sboru Francouzské reformované církve a stejně jako ostatní švýcarské protestantské kostely vypadá na první pohled spíše jako kostel katolický. Žádné holé zdi a čirá okna! Výzdoba z doby, kdy byly kostely katolické zůstala ve velké míře zachována. St. Leonhard jsme si prohlédli od složitého krovu až po podlahu románské krypty. Martin na chvíli rozezněl zvukové varhany a prostor prázdného kostela zalila nádherná hudba.

Všechno má svůj konec, a tak i my jsme se po krátké procházce po městě začali připravovat k odjezdu. Ještě malé občerstvení v *Le Centre* a už jdeme (doprovázeni několika našimi hostiteli) směrem k nádraží na autobus. Loučíme se a nasedáme do autobusu, který nás poveze domů. Přestože se mi klíží zraky, začala jsem se do obrázkové knížky o Augustě Raurice, kterou dostaly holky Klocovy od Anne-Cecile, a znovu prožívám ty uplynulé čtyři dny plné nových zážitků, poznání a rozhovorů s milými lidmi, kteří kdesi daleko od nás v docela jiné zemi a docela jiným jazykem chválí Boha – Boha, k němuž se i my obracíme každý den. Haleluja.

Petra Chalupníková

V Bratislavě 3. – 4. června

Po úmorné cestě v horku přes panelové sídliště Petržalka (které je údajně nejrozlehlejší v Evropě), jsme dorazili do evangelického kostela a najednou si začali připadat jako v oáze uprostřed pouště. Nejen, že nám byl hned nabídnut guláš s knedlíky /Pepa jich snědl 13/, ale začala neustálá péče pana faráře Miloše Klátika a rodin, ve kterých jsme se po celý víkend cítili jako v bavlnce.

Kostel s farou byl postaven v letech 1992 – 1996 za cca 40 mil. Sk a připomíná spíše naše západní než východní sousedy. Chrám na půdorysu kosočtverce s jehlancovou střechou s mohutným dřevěným krovem je uvnitř obložen temně zeleným mramorem, na faře kromě bytů farářů a většího sálu najdete i klubovny, místnost pro děti s rozkládacími stolkami, posilovnu, ale i malé kulaté bílé stolečky, které v mžiku z prosklené chodby vytvoří kavárnu. Rodiče pak popíjejí kávu a oknem mohou sledovat děti na houpacích za farou.

Mladý pan farář, který získal peníze na stavbu především díky svým zahraničním pobytům po roce 1989 a údajně i od ministra kultury Tótha - evangelíka, si vysloužil na Slovensku dokonce i titul „manažer roku 1996“.

Abychom jenom nezáviděli: ohromné prostory znamenají také velkou práci s úklidem, v nerezové kuchyni si člověk připadá trochu ztracený a kostel zaplněný 300 lidmi nemá nejlepší akustiku. Ověřili jsme si, že pěvecký sbor i varhaník se tu dost nadfou. Litovali jsme též bratry Slováci, že musí při Večeři Páně klečet na mramorových stupních, do té doby, než se před bohoslužbami na stupních kolem stolu Páně objevily barevně sladě zelené polštářky.

Na rozdíl od Petržalky je malé historické centrum Bratislavy dnes už opravené, malebné, s příjemnými kavárnami, plné vtipných moderních soch a světél. K pózování před různými sochami se nechal strhnout i bratr farář Gruber a tak vznikla série veselých fotografií. Pouze do kanálu, aby věrně napodobil sochu „Čumila“ vylézajícího zpod deku, nikdo nechtěl vlézt. Místní mládež trpělivě čekala, než se vyblbneme a ochotně nás vodila po všech památkách. Došlo i na diskusi o filmech, úrovni televize a novin, při které jsme si opět ověřili, že Slováci toho rozhodně vědí o nás více, než my o nich. Loučili jsme se vřele a trochu zahanbeni, že i my a naše církve podléháme současné mánii hledat si známé na západě a na východní přátele zapomínat.

Marta Procházková

Jak to bylo letos na rodinném Blažkově

Jako každý rok jsme se na blažkovský rodinný běh začali sjíždět v sobotu odpoledne. Hned druhý den byl každý přidělen do jedné ze čtyř skupin. Nikoli však po rodinách, nýbrž tak, že dospělí do skupiny „obdrželi“ děti z jiných rodin. To jsme posléze shledali jako výborný způsob, jak přirozeně všichni se všemi komunikovat. Skupiny byly tyto: Praotci, Proroci, Soudci a Králové. Mezi ně se každý den rozdělily běžné táborní povinnosti; večerní program pro děti, modlitby během dne a taky zajištění jednoho nástěnkového místního zpravodaje (ke snídani vždy čerstvého) Jako rozlišovací znamení skupin byly barevné šátky, které si každý sám (nejmenší s pomocí) batikoval.

Vždy po snídani následoval pod vedením br. faráře Grubera biblický program pro děti, hned potom pro dospělé. Probrali jsme tak celý průřez Biblí od praotců po proroky. V tom prvním období jsme si samozřejmě připomněli odchod Izraelců z Egypta. Bylo naplánováno, že bychom si tuto situaci mohli simulovat přespáním v lese. To však uskutečnilo jen několik odvážlivců, převážně děti. Ostatní se ve strachu před deštěm uchýlili raději pod střechu.

Další z činností bylo aktivní poznávání rostlin. Několik dní jsme si mohli cvičit paměť na vystavených popsáních rostlinách. V danou chvíli bylo vše sklizené, dostali jsme seznam kytiček různých jmen a byli jsme vysláni do přírody najít jejich nositele.

Každý jednotlivý člen skupiny dostal také biblické jméno. Jedna z velmi úspěšných aktivit byla ta, že každý měl svou biblickou postavu namalovat. To bylo zvláště u dospělých přijato s pramalým nadšením, postupně se však zápal dětí dali strhnout a vznikla tak překrásná galerie asi padesáti originálních figur, ze kterých měli všichni radost.

Ve výčtu aktivit nechyběla sni sportovní zápolení. V různých soutěžích (házení šišek do kbelíku, běh okolo mety s kbelíkem na nohou, navigace nevidícího přes překážky k cíli, volejbal...) jsme měli prokázat tělesnou zdatnost. S potěšením jsme sledali, jak velké děti povzbuzují a dávají přednost menším i za cenu ztráty bodů. Zato někteří dospělí brali hru příliš vážně a v nedůvěře ve schopnosti mladších spolubratrů jim pak šlapali na nohy, ve snaze je kvalitněji zastoupit.

Jeden den byl velmi výjimečný. A to v tom, že „vládu“ převzaly děti. Nejen, že dospělí museli poslouchat, ale že děti nesly také zodpovědnost za přípravu jídla a programu. Musím říct, že obstály na jedničku. Ráno každého důkladně vzbudily, snídaně byla výborná a včas. Dopoledne měli dospělí trochu oddech, neb mládež měla plně ruce práce s přípravou oběda. Zato odpoledne sportovním aktivitám jakoby neměl být konec. Ještěže přišel čas večere, ke které velcí padli téměř vyčerpání. Děti se postaraly také o pravidelný večerníček. Zjistili jsme tak, že naše děti si umí s leccím poradit.

Jak vidíte, na Blažkově jsme se ani letos nenudili. A to jsem ještě nevzpomněla na již tradiční noční hru odvahy, 2. ročník Vodníků a podvodníků (noření v řece každé ráno před budíčkem a další. Celou tíhu přípravy a organizování vzali na sebe br. farář Gruber se s. Petrou Michalovou, kterým patří dík.

Ptáte se, jestli jsme si na dovolené odpočali? Musím přiznat, že ani moc ne (poslední zbytky volného času spotřebovaly houby, které všude provokativně rostly). Zato jsme ale prožili krásný týden, velcí pro malé a malí pro velké. I nejstarší účastnice (70 let) si to libovala, že jí s námi bylo moc dobře.

L. Ryšavá

Husovický dvorek

V dubnu a květnu proběhl v husovickém sboru minifestival „Husovický dvorek“. Návštěvníci se mohli po bohoslužbách zúčastnit vernisáže výstavy (Jan Šimek – sochy, Zdeněk Bernát – portréty, Petr Baran – fotografie, Ateliér MY – hlína nevidomých) a zhlédnout divadelní představení (Poezie Jana z Kříže – Divadlo Husa na provázku, Tři pohádky – Vlastní divadlo neslyšících JAMU, Stárnutí – Studio Dům) nebo vyslechnout koncert (Quakvarteto). Hlavního organizátora „dvorků“, husovického faráře ThMgr. Štěpána Hájka, jsme se zeptali na jeho dojmy z první sezóny:

Je známo, že jsi ve svém předchozím působišti v Horních Dubenkách pořádá festival Parrésia. Můžeš nám tyto akce trochu přiblížit?

Parrésii jsem nepořádal já, nýbrž dubenecký sbor spolu s Centrem experimentálního divadla - to jen pro pořádek. Novozákonní slovo Parrésia znamená „veřejnost, svoboda slova, otevřenost vůči lidem a radostná důvěra vůči Bohu“. Jak jsme se snažili naznačit podtitulem „Ráj srdce a labyrint světa“ - šlo o setkání bohoslužeb s řečí umění, o setkání evangelia s hlasy současníků. Po několik prázdninových nedělích se po bohoslužbách konalo divadelní nebo hudební představení (v pozdějších ročnících i v sobotu večer), pořádaly se výstavy, setkávali se lidé církevní s necírkevními, venkované s umělci, zemědělci se vzdělanci... Bylo to úžasné společenství, a taky mumraj - míchala se do toho média, přijížděli všelijací lidé... Mohl bych povídat dlouho, jak byl festival koncipován a co všechno taková akce přináší. Zájemcům o tom rád povykládám - teď zrovna jsem to slíbil miroslavským do kruhu (na podzim).

To je ale docela obtížné propojit bohoslužby s výstavou a divadelním představením...

Velmi nám záleželo na tom, aby se lidé účastnili obojího - jak bohoslužeb, tak divadla. Tomu odpovídaly např. i plakáty, kde byl vždy vytištěn text kázání, nebo i hodina začátku - ne že divadlo je po bohoslužbách, ale začíná se zkrátka v devět. Vždy se také účinkující herci - až na jednu nebo dvě výjimky během pěti let - účastnili bohoslužeb. Po pravdě řečeno, zpočátku jsme se obávali spíš pohybu opačného, totiž že lidé, kteří chodí do kostela, po bohoslužbách zmizí a na divadlo nezůstanou. Samozřejmě, že někteří přišli jen na divadlo a jiní zase naopak, ale bylo to malíkové procento. Pokud jde o témata kázání, snažil jsem se vybírat texty, které by měly k obsahu představení nějaký vztah. Někdy se to dařilo, někdy ne.

Co tě přivedlo k myšlence pořádat něco podobného i tady v Husovicích?

Myslím, že sbor mě s tím výhledem už volil za faráře. Od první chvíle, kdy jsem tu nastoupil, ozývaly se dotazy, zda něco takového rozjedeme, a byli konkrétní jedinci, kteří chtěli začít hned,

to znamená už vloni na podzim. Podmínky jsou v Husovicích úplně jiné a Parrésii nelze kopírovat, ale naštěstí tady máme pěkný dvoreček, který se dá využít.

Jak reagovalo staršovstvo? Nezáleklo se takových v Brně nevyzkoušených novinek?

Sám jsem byl překvapen, jak spontánně presbyteri vzali věc za svou. Pochybující hlas se ozval snad jenom jeden jediný, a to ještě ne v tom smyslu, že bychom něco takového neměli dělat, ale že lidi nebudou chodit... Odhodlání staršovstva si vážím. Upozorňoval jsem předem na různá úskalí, ale chuť začít byla evidentní.

A co ostatní členové sboru?

Kdo se účastnit nechce, ten jde po bohoslužbách domů. To samozřejmě respektuji a nevidím v tom žádný problém. Horší by bylo, kdyby někdo raději nepřišel tu neděli vůbec, to by mě mrzelo.

Kolik asi na „dvorky“ přicházel lidí?

S výjimkou koncertu, kde bylo o něco méně, osmdesát až sto. Zatím se vejde.

Myslíš, že ti, co se přišli podívat jen na „dvorek“, někdy přijdou i na bohoslužby?

U některých se tak již stalo - pochopili, že akce začínala v devět hodin uvnitř. Ale jinak si nedělám iluze. Něco jiného je vesnice, kde lišky dávají dobrou noc; tam se člověk vypraví a účastní se všeho, co se děje (včetně společného oběda), a něco jiného jsou Husovice v Brně - tam si odskočím na dvoreček, až se pěkně prospím. Nakonec je to vidět i na tom, že tady ani účinkující většinou na bohoslužbách nebyli (čest výtvarníkům). Pokud máte otázkou na mysli, zda „dvorek“ může nově přichozího zaujmout natolik, že se začne hlouběji zajímat o společenství sboru, tak to by mě samozřejmě těšilo. Jsou tu jen náznaky, ale jsou.

A nemáš obavu, že se za kulturním rámcem akcí může ztratit podstata nedělních setkávání věřících?

Ani v nejmenším. My jsme dokonce ve sboru začali hrát ping-pong a Pána Ježíše máme stejně rádi jako předtím...

Nemáš pocit, že „dvorek“ po čtyři neděle snižoval návštěvnost v ostatních evangelických kostelech v Brně?

Trochu mě to trápiло předem, jestli nezačínáme něco, co by mohli zlí jazykové interpretovat jako snahu „nalákat“ lidi z jiných sborů, kde když jsem tuto obavu ventiloval před kolegy, Jarda Vítek - znaje poměry - se mi vysmál takovým způsobem, že jsem to hodil za hlavu. A opravdu, jen málokoho zajímají Husovice natolik, aby se přišel podívat. Takže - jsem rád, když se tu někdo z jiného sboru objeví, ale takový nával, aby si jinde všimli, že jim někdo chybí, tu rozhodně nebyl.

A teď bychom chtěli nahlédnout více do zákulisí. Jak jsi přemluvil účinkující, aby šli jen tak hrát na jakýsi neznámý dvorek? Určitě nebyli všichni členy naší církve...

Členy naší církve... to mě vůbec nenapadlo... Zkusím to spočítat - z plus mínus čtyřiceti účinkujících byli členové ČCE (pokud je mi známo) asi čtyři nebo pět, z toho jeden herec přistoupil k nám do sboru před pár měsíci a jednoho výtvarníka jsem pokřtil před dvěma lety. Je fakt, že s Dorotkou Kellerovou se známe z církve, ale jinak jsem využil vesměs přátelských kontaktů z dubenecké éry. Nikoho jsem přemlouvat nemusel, naopak někteří z přátel jsou našim dvorkem tak nadšeni, že je musím spíš brzdit...

A co honoráře?

Právě. Jsou to všechno tak dobří přátelé se zápalom pro věc, že nikdo nic nechtl. Ba dokonce někteří ještě přidávali ze svého - hlavně na občerstvení, ale i na pokutách (problém s parkováním).

Jak se ti podařilo zajistit na všechny vybrané neděle slunečné počasí? Prý máš nahoře protekci...

To říkali už v Dubenkách, však ono mě to sekne jinde...

Ale nakonec toho sluníčka už bylo příliš. Nebudou příště nějaké slunečníky?

Možná slunečníky, možná markýza, nejspíš pergola a víno, zvané bago.

Můžeme se na něco těšit už na podzim nebo si budeme muset na další ročník Husovického dvorku počkat až do příštího jara?

Uvidíme po prázdninách. Mnozí by nejradši i na podzim, já zatím váhám.

Kde se dozvíme, co připravuješ?

Husovický sbor má internetovou stránku www.iri.cz/ccehusovice, tam to všechno bude.

Se Štěpánem Hájkem rozmlouvali Míla a Michal Hadlačovi

Domáci pobožnost

Milosrdenství a pravda necht' neopouštějí tě, přivaz' je k hrdlu svému, napiš je na tabuli srdce svého. A nalezněš milost a prospěch výborný před Bohem i lidmi. Na všech cestách svých snažuj se jej poznávat, a onť spravovati bude stezky tvé. Nebývej moudrý sám u sebe; boj se Hospodina, a odstup od zlého. Toť bude zdraví životu tvému a rozvážení kostem tvým.

Přísloví 3,3-8

Je to jedna ze základních lidských vlastností, že chceme v životě nějakým způsobem obstát, být dobří, uznávaní a vážení. Chceme nalézt - jak říká text - prospěch výborný před Bohem i před lidmi. Kdo by nechtěl v životě něco znamenat, kdo by neměl nikoho, kdo by si ho vážil a komu by byl ku prospěchu, takový člověk jako by ztratil zakotvení, neměl se ke komu vztahovat a pro koho být. Je to důležité - hledat a nalézat své místo, svůj význam, svou hodnotu, svůj prospěch výborný.

A teď: podle textu - a snad vůbec podle křesťanské víry - nalezení milosti a prospěchu výborného před Bohem i lidmi spočívá ve dvojím: v milosrdenství a pravdě. To je úžasná věc, protože to znamená, že tvá hodnota a tvůj význam nezáleží jen na tvých schopnostech, na tvém vzdělání, tím méně na tom, jak vypadáš. Šanci má každý. Jde o to, co Bůh nabízí, co do nás vkládá a co od nás také očekává: za prvé milosrdenství, tj. lásku, z níž je život a která se projevuje odpuštěním, solidaritou, pomocí potřebným, a také koncem hněvu, koncem nenávisti. V tom je tvá hodnota a tvůj význam. To je možnost pro každého, na tisícero způsobů a tisícero variant, ať jsi mladý nebo starý, student nebo učitel, ať máš samé jedničky nebo sardale. Neboť milosrdenství není v tomto světě nikdy dost a vždycky se ho nedostává. A za druhé je to pravda, v tom je tvůj prospěch výborný, když je při tobě pravost, přímost, ryze. Když je na tobě vidět, že tvůj život má nějaký smysl, k něčemu odkazuje, že jsi někomu odpovědný, že záleží na tvém životním postoji. To má být na tobě vidět, že je nad tebou ještě autorita jiná, svrchovaná a nás přesahující, autorita pravdy, kterou jako křesťané vidíme v božím Slovu, v božím Synu, v Kristu Ježíši.

Toto dvojí, co ti Bůh dává, dvě strany téže mince, nemá tě opouštět. Máš si to přivázat k hrdlu svému, abys při každém hlásku, byť bys sebevíc bláboli a pindal, na to musel pomyslet. Máš si to napsat na tabuli, ale ne ve tčidě, nýbrž na tabuli srdce svého, aby tvé myšlenky nemohly to pominout, a přes všechno propadání do lži a výmluv a všelijakých zbytečných keců, musel jsi vždy znovu na to narazit, k tomu se vrátit a tím se řídit. Na to máš dbát, aby tě milosrdenství a pravda neopouštěly - a tak a v tom nalezněš milost a prospěch výborný před Bohem i lidmi. Tady je tvá hodnota, tvůj význam, tvé místo ve světě.

Ptejme se sami sebe - neopouštějí nás často milosrdenství a pravda? Máme to stále na paměti?

Ale i když se člověk snaží a na milosrdenství a pravdu nezapomíná - a díky tomu začne být i vážen a uznáván - pak je tu určité nebezpečí. Může se stát (a bohužel se i velmi často stává), že člověk najednou podlehe iluzi o sobě samém. Začne si namlouvat, jak je důležitý a úspěšný díky své vlastní práci a pili, díky svým kouzelným vlastnostem a nepostradatelným dovednostem. Zapomene na boží vklad, bere svůj význam jako samozřejmost, jako něco, co si sám vysloužil.

A to je krok mimo. Mnoho zpočátku milosrdných a pravdivých lidí, když v životě něčeho dosáhli a druzí je začali uznávat, takto selhalo a na hrdle svém a na tabuli srdce svého začali víc než boží milost vystavovat své schopnosti, svou inteligenci, a někdy už jen svůj ksicht - až k trapným a směšným koncům, někdy i koncům tragickým, protože ubližujícím.

A proto tu čteme výzvu, výstrahu: Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost svou nespolehej. Hledá-li kdo recept na dobrý a zdravý život, pak tady může nalézt. Nebýt moudrý jen u sebe, ale v Hospodina doufat a jeho slovo poslouchat. V tom je hráz proti nebezpečí pýchy a namyšlenosti, proti zaměňování božích darů za vlastní zásluhy.

Chceš-li nalézt milost a prospěch výborný, je třeba mít na paměti milosrdenství a pravdu, ale zároveň je nutná pokora a bázeň boží. Budeš-li tento život kristovský v sobě mít, pak to bude zdraví životu tvému a rozvážení kostem tvým, byť bys i kříž měl nésti, byť by tvé tělo ke smrti pracovalo.

Prospěch ve škole je důležitý; ještě důležitější je však být v životě ku prospěchu.

Zkrácená verze kázání Štěpána Hájky při zahájení školního roku Evangelické akademie v Červeném kostele 4.9.2000

Z dovolené ...

O té Siberii za Kufsteinem

*teprve když jsme nechali
Kufstein vpravo stát,
začla se mi alpejská krajina
příjemnější zdát*

veršoval kdysi Havlíček, když líčil cestu do Tyrol. Příčin, proč se tyrolská krajina zdá dnešnímu cestovateli příjemnější už i před Kufsteinem je nesporně hned několik. Z novodobého člověka prý stačí odstranit tenkou povrchovou vrstvu a objeví se, že je to romantik. To by mohlo být jedno z vysvětlení, proč mám tak rád kraj nad Innsbruckem, panorama alpských štítů, ledovců, hlubokého údolí Innu s miniaturami vesnic a městeček, železnice, která z výšky bratru osmi set metrů připomíná pečlivě sestavený model s ujíždějícími vláčky. Sklonu k závratí se nezbavíte, ať už se díváte nahoru nebo dolů. Vzhled velehor se mění den ode dne, hodinu od hodiny. Každý den je tu nová krajina.

My se na to ani tak nedíváme - komentuje to místní usedlík. Chápu. Z dětství a mládí znám moc dobře takové místo, nad nímž se turisté rozplývali nadšením, jistě i proto, že tam na rozdíl od nás nemuseli doopravdy bydlet. Zkouším se tedy dívat na to, co nepatrného mezi obrovské hory vnášejí lidé tam usazení. A tehdy člověku dojde, co že umocňuje dojem z krásné krajiny. Lidské jednání. Usilí místních obyvatel, aby v té vesničce vysoko nad údolím Innu neponechali zanedbané místo. Není tu místo pro nepořádek. Ten, podle známého fyzikálního zákona, vzniká sám od sebe. Zdá se, že tu všichni pokládají za samozřejmé neumožnit mu to.

Čím to je, to neumím pojmenovat. Myslím si ovšem, že kdesi v této „samozřejmosti“ bude příčina toho, čím se vyznačuje evropský svět na západ od našich hranic (a čím se liší od Orientu). Upravené, vzhledné, čisté, příjemnosti a ohleduplnosti doprovázené má být nejen to, co má člověk doma pod zámekem, ale i to, co je venku, na ulici, za naším plotem - svět, který sdílíme s těmi druhými. V dnešní „alpejské krajině“ to zřetelně patří k veřejnému mínění. Když už toho Havlíčka citujeme, nelze zapomenout, že co vyhnanece pojmenoval tehdejší Tyroly nelichotivě: „Siberie“. Jak asi vidí a jak pojmenuje pocestný z dnešního okolí Kufsteinu (anebo odjinud z Rakouska, Německa, Nizozemska etc., m.m.) naši krajinu, když si začne všimat, jak s ní zacházíme, jak vypadají naše louky, lesy, parky, návsi a náměstí? Kolik tu najde přívětivosti, kolik ohleduplnosti místních obyvatel? Roztodivné věci vás napadnou. Ještě štěstí, že se do toho kraje nad Innsbruckem člověk vrací zřídka a nakrátko, zatímco v té opravdové Evropě bezpochyby budeme už brzy a natrvalo.

J. Vítek

Dům „Sola gratia“

V Bystřici pod Hostýnem má naše církev vzdělávací a pobytové středisko.

V bývalé vile místního továrníka vznikl po opravách kouzelný dům, který slouží též k rekreaci. Od 12.8. tr. tam byl také sbor ČCE z Prahy Bránika, 50 osob, mládež, rodiny i s malými dětmi, starší členové sboru i jednotliví hosté z České republiky.

Dům je obklopen lesoparkem, nedaleko něho vede turistická cesta na Hostýn, a kdo nemůže dále chodit, stačí se dívat a obdivovat bohatou výzdobu květinami u domu, vzorný trávník a těšit se pohledem dolů na město.

V dřevěném kostelíčku, už vybudovaném naší církví, jsou 1., 3. a 5. nedělní služby Boží.

Se sborem bránickým přijel i bratr doktor Jaro Křivohlavý a obětavě věnoval svůj čas denně ranním a večerním pobožnostem. Mládež doprovázela náš zpěv hrou na kytaru a vyslechli jsme i dvě přednášky bratra Křivohlavého na téma „Pastorační péče“ a „Kvalita života“.

Ze své bohaté praxe uvedl i osudy lidí, kteří ztratili správnou cestu životem, a nám všem doporučil i podle různých veršů z Bible přidržet se Boha až do konce svých dnů a věřit, že budeme spaseni „pouhou Boží milostí“.

Pobyt v „Sola gratia“ mohou všem ze srdce doporučit, po celý rok je v provozu stačí napsat: „Sola gratia“, Vinohrádek 550, Bystřice pod Hostýnem, 76861.

Alena Havířová

Sbor Brno I.

Naši jubilanti:

1.9.	Flajzarová Sabina z Brna - Štýřic	83 let
3.9.	Ježková Klára z Říčan u Brna	20 let
5.9.	Matochová Marie z Modřic	87 let
6.9.	Plíva Miroslav z Brna - Štýřic	81 let
11.9.	Buřínková Elena z Brna - Lišně	10 let
13.9.	Lidická Vlasta z Brna - Bohunic	88 let
17.9.	Vojtíšková Hedvika z Brna	50 let
21.9.	Sotolářová Věra ze Šaratic	70 let
23.9.	Kačírek Zdeněk z Neslovic	30 let
24.9.	Hejtmánek Jaroslav z Brna - Štýřic	95 let
27.9.	Kubáčková Věra z Brna - Lužánek	80 let
30.9.	Prudíková Anna z Brna - města	84 let
30.9.	Vala David z Brna - města	30 let
30.9.	Bačák Jan z Brna - Židenic	93 let
3.10.	Burianová Vlasta z Pohofelic	50 let
3.10.	Kynčlová Libuše z Brna - Králova Pole	81 let
4.10.	Rosenbaum Dušan z Brna - města	20 let
6.10.	Gregorová Božena z Brna - města	94 let
12.10.	Stratilová Jaroslava z Brna - Pisárek	70 let
17.10.	Stehlíková Věra z Brna - Stráňic	89 let
19.10.	Kostelníková Alena z Brna - Starého Liskovce	20 let
22.10.	Hemerková Milada z Brna - Stráňic	81 let
26.10.	Holešínská Karla z Brna - Černých Polí	82 let
27.10.	Kovářová Věra z Brna - Žabovřesk	70 let
30.10.	Sedlaříková Marie z Brna - Komína	87 let

Noví členové sboru:

Samuel Popelář, narozen 23.12.1999, pokřtěn 4. června 2000
 Vít Rybářík, narozen 26.11.1999, presentace 11. června 2000
 Martin Lípa, narozen 9.2.2000, pokřtěn 18.6.2000
 Klára Cetkovská, narozena 21.3.2000, pokřtěna 25. června 2000
 Martin Zvonař z Bohumilic, narozen 4.8.1974, pokřtěn 25.6.2000
 Sára Aiblová, narozena 5.3.2000, pokřtěna 2. července 2000

Požehnání k manželství přijali:

Katka Valentová a Mílan Čahlik, 24. června 2000
 Irena Hánová a Petr Čoupek, 7. července 2000
 Pavla Romportlová a Benjamin Makovský, 8. července 2000
 Petra Jirků a Ormaldo Dovala, 14. července 2000
 Tereza Vondrová a Michal Konečný, 22. července 2000
 Iva Dobešová a Jan Oukropec, 29. července 2000
 Vladimíra Siegllová a Jiří Paseka, 18. srpna 2000

Rozloučili jsme se:

8. června Ing. Zdeněk Šťastný z Brna – Řečkovice, nar. 1932
 17. června Milada Svobodová z Brna, nar. 1910
 7. srpna JUDr. Oldřich Přikryl z Brna, nar. 1923
 15. srpna Pavla Brožíková z Brna, nar. 1914
 17. srpna Květoslava Rabušicová z Brna, nar. 1952

Sbor Brno II.

3.9.	Jarmila MAUEROVÁ z Brna	75 let
3.9.	Vlasta BRODSKÁ z Brna	75 let
5.9.	Ing. Bedřich GOTTWALD z Brna – Král. Pole	80 let
5.9.	Vladislav TRŠ z Brna – Žabovřesk	75 let
6.9.	Věra ŠTĚPÁNKOVÁ z Brna – Žabovřesk	80 let
9.9.	Zoltán URBANČOK z Brna	75 let
11.9.	Vlasta ZAVŘELOVÁ z Brna – Řečkovice	79 let
16.9.	Ludmila KUŇCOVÁ z Brna – Lesné	85 let
17.9.	Jaroslav VAŠÍČEK z Brna	81 let
18.9.	Marie KUNDEROVÁ z Brna – Lesné	78 let
18.9.	Věra FEILEROVÁ z Brna	76 let
22.9.	Božena RAŠOVSKÁ z Tišnova	84 let
23.9.	Marta PÁNKOVÁ z Březiny	77 let
23.9.	Eva PRUDKÁ z Brna	70 let
24.9.	Františka TOTUŠKOVÁ z Brna	81 let
26.9.	Otmar DOLEŽAL z Brna	80 let
28.9.	Dušan MÁČEK z Brna	78 let
3.10.	Vladimír SVOBODA z Brna	86 let
5.10.	Olga FRIEDLOVÁ z Brna	92 let
5.10.	Miloslava ZVOLSKÁ z Brna	78 let
5.10.	Zdeňka JURÁNKOVÁ z Kuřimi	76 let
5.10.	Miroslav VLASAK z Brna – Král. Pole	79 let
6.10.	Miroslav TUREK z Brna	84 let
7.10.	Milúše NOVÁKOVÁ z Brna – Král. Pole	70 let
10.10.	Věra STOPKOVÁ z Brna	86 let
10.10.	Ludmila OTOPALÍKOVÁ z Brna – Král. Pole	89 let
11.10.	Zdena BUCHMAYEROVÁ z Brna	81 let
14.10.	Ludvík STRAKA z Brna – Lesné	89 let
14.10.	Alžběta CHALUPNIKOVÁ z Brna – Řečkovice	84 let
14.10.	Marie TRLIČOVÁ z Brna – Král. Pole	84 let
15.10.	Marie GERŽOVÁ z Brna	88 let
15.10.	Valerie KAŠTÁNKOVÁ z Brna – Řečkovice	86 let
16.10.	MUDr. Albina NINGEROVÁ z Brna	87 let
16.10.	Jiří POKORNÝ z Dolních Louček	79 let
16.10.	Milada POSPÍŠILOVÁ z Brna – Lesné	81 let
17.10.	Drahuše MUSIOLOVÁ z Kuřimi	80 let
17.10.	Emilie SLAVÍKOVÁ z Brna – Král. Pole	75 let
18.10.	Milada HORKÁ z Brna	85 let
18.10.	Božena FOJTÍKOVÁ z Brna	90 let
21.10.	Milada VESELÁ z Brna – Ořešina	76 let
22.10.	Marie PLISKVOVÁ z Brna – Král. Pole	86 let
22.10.	Ing. Ján DIRHAN z Brna – Černých Polí	86 let
23.10.	Františka MIKULJNOVÁ z Brna – Židenic	98 let
29.10.	František VRASPÍR z Brna – Bystrce	80 let

V létě byli pokřtěni:

4.6. Rostislav Mahel z Brna, nar. 27. února 2000
 25.6. Tereza Pellarová z Brna, nar. 25. července 1998

V létě jsme se rozloučili:

9.6. Jaroslav Stopka z Brna, nar. 1921
 26.6. Erwin Folwarczný z Brna, nar. 1916
 20.7. Oldřich Pliskva z Brna, nar. 1913
 28.7. Eugnir Hlaváčková z Brna, nar. 1924

10. výročí otevření „Betléma“ v Kloboukách u Brna

Středisko Diakonie ČCE „Betlém“ zve všechny přátele a sourozence v Kristu na slavnost k 10. výročí otevření „Betléma“, která se uskuteční v neděli

8. října 2000

Začátek programu je v 9.30. Na programu budou: děkovné bohoslužby s kázáním Miroslava Erdingera s Večeří Páně a pověřením nových pracovníků střediska, prohlídka „Betléma“ či „Narnie“ (vlastními auty), společný oběd, odpoledne s rozhovorem, divadelními scénkami, zpíváním atd.

Pokud se někdo rozhodnete k naší velké radosti přijet, prosím oznamte nám to, abychom mohli objednat patřičný počet obědů. Děkujeme.

Za společenství „Betléma“ a „Narnie“ Petr Hejl

Sjezd nejen evangelické mládeže – Chrudim

6. – 8. října 2000

Téma letošního sjezdu je:

... musí ta láska být?

Co zde můžete prožít?

V pátek pobožnost, dobrý večer s Pavlem Dvořákem a zakončení dne.

V sobotu toho je podstatně více. Ráno zahajujeme pobožností a pak nastupují alternativní programy, kde si můžete vybrat z několika možností jako: Adame, kde jsi? (Bůh – člověk, člověk – Bůh), Vyšinutá láska (Srovnání pravé a nepravé lásky k Bohu), Nahá láska (Kladné pojetí sexuality), či zpívání. Odpoledne bude na výběr Novozákonní svět lásky (Agapé, erós, filia), Hrr na ně! (Aneb přemýšlení o misii), Jiná láska (film), vycházka s prohlídkou města, sportování, či dvě biblické dílny. V pozdějším odpolední to bude Můj bratr strom, má sestra luna (Stvořený svět – náš dočasný domov), Homosexualita a co má být?, A přitom se rádi máme ... (Zdravá sebeúcta, meze altruismu), či sportování. Navečer bude koncert barokní hudby a po něm koncert 123 minut, po kterém bude zakončení dne.

V neděli bude ztišení a následně bohoslužby s Večeří Páně, kterou povede Lýdie Mamulová.

Přihlášky posílejte na adresu Synodní rada ČCE, Jungmannova 9, pošt. př. 466, 111 21 Praha 1. Jsou k vyzvednutí ve farní kanceláři. Poplatek za celý sjezd je 425 Kč.

Hosté ve sboru Brno I

První říjnovou neděli navštíví na pozvání staršovstva svůj bývalý sbor bratr farář Pavel Kalus. Při bohoslužbách zůstanou děti v kostele. Pak se na faře sejdeme k rozhovoru a společnému obědu (přineste si guláš).

V neděli 22. října nás navštíví odborný asistent ETF dr. Jindřich Halama, s kterým setkáme nejen při bohoslužbách, ale také při sborovém odpolední ve 14.00 na faře. Pová o současné situaci v Jednotě bratrské po jejím rozdělení, kdy se část sborů připojila k naší církvi.

Podobné setkání se chystá na neděli 12. listopadu, kdy náš sbor navštíví děkan ETF bratr dr. Pavel Filipi, který bude mít kromě kázání přednášku o slavení večeře Páně v našich sborech.

Na setkání střední generace ve čtvrtek 20. října v 19.30 promluví sestra dr. Vašíčková na téma: *Život má smysl za všech okolností* (O Franklově logoterapii) - odložený program z června.

Přijďte a pozvěte i své přátele.

lg

Křesťanské magazíny v říjnu

První z nich, vysílaný 1. Října, se ohlédne za deseti lety diplomatických styků ČR a vatikánu a nabídne nám návštěvu u křesťanských misionářů v Angole.

Druhý z nich bude 29. října, kdy navštívíme slavnostní koncert ve Vatikánu a už 5. setkání Slavkovské iniciativy dar služebnosti.

Petr Raus

Přihořívá 2000

**probuzenecká konference Církve bratrské pro všechny generace
na téma Nepřízpůsobujte se tomuto věku, ale....**

Koná se ve dnech 27. – 29. října 2000 v Brně. Většina akcí konference proběhne na Stadioně, Kounicova 20, jednotlivé semináře pak na různých místech v Brně, Červený kostel a Blahoslavův dům nevyjímaje.

Přihlásit se můžete na adresu: Martin Raus, Konference Přihořívá, P.O.Box 709, 66307 Brno.

Prezence proběhne v pátek 27. října od 16.00 na Stadioně, kde taky obdržíte přehled jednotlivých přednášek a seminářů a místa jejich konání.

Další podrobnosti najdete na nástěnce na faře I. sboru na Opletalově ul.

Klub otevřených dveří

Na konci června se na faře sešlo několik maminek v malých dětech z našeho sboru, aby se domluvily na možnosti trávit pravidelně jedno dopoledne v týdnu společně. Sestra farářka i bratr farář vyšli tomuto úmyslu vstříc a myšlenka na sborový klub pro maminky s dětmi byla na světě.

Organizačního zázemí chystaného klubu se ujala sestra Ladka Ryšavá. První čtvrtletní setkání se uskuteční na faře v Opletalově ulici dne 14. 9. Klub bude mít otevřeno od devíti hodin, v 10.00 začne oddělený program pro maminky, tentokrát na téma Kosmetika na pískovišti. Dalšími tématy plánovanými na září jsou Malování hedvábných šátků a Úloha ženy v rodině. Na každé setkání bude přizván někdo, kdo daným tématem vládne a má v něm zkušenosti, aby se maminky na chvíli odpoutaly od svých obvyklostí a měly možnost poznat něco nového nebo sdílet své názory ve věcech, které je zajímají.

Pro děti bude připraven program ve vedlejší místnosti, počítá se se společnou svačinkou, kterou připraví vždy dvě maminky, neboť společné stolování je i v předškolním věku užitečná společenská událost. Velmi cenná je nabídka paní ředitelky Slámové z EA, která uvolní na čtvrtletní dopoledne dvě studentky, aby pomohly s dětským programem.

Setkání můžeme ukončit společným obědem, jak jsme si to vyzkoušely už v červnu, ale to záleží na domluvě. Smyslem těchto setkání je umožnit maminkám v domácnosti pravidelně navštěvovat společenství s přihlédnutím k potřebám jejich kojenců, batolat, nemluvnat, předškoláků a další havěti. K dispozici budou nějaké hračky, hrací deka, střeška nad hlavou a chuť něco společně tvořit.

Dveře jsou otevřené a máte-li chuť, přijďte na návštěvu. Srdečně zve Petra Michalová.

O brněnských varhanách a varhanicích

V kostele na Pellicově ulici, který byl postaven v roce 1895, byly instalovány varhany až v roce 1912. Předtím se hrálo na harmonium. V letech 1905 – 1915 hráli na tyto nástroje Blahoslav Pokorný a někdy Milíč Pokorný, synové zakladatele sboru Václava Pokorného. Občas vypomáhali studenti techniky Pavel Hájek z Miroslavi a Bohumil Člupek z Prostějova, také nevidomý bratr Pohanka. O zmatené době válečné nemáme spolehlivých zpráv. Po první světové válce hrával nejprve Blahoslav Balcar, který však v polovině dvacátých let emigroval do USA a pak jeho mladší bratr profesor Josef Balcar, absolvent konzervatoře, opravdový muzikant, člověk na tehdejší dobu mimořádně vzdělaný. Spolu s ním sloužil u varhan i bratr Jakub Spáčil. Svoje amatérské pojetí vyvažoval velkou snahou a obětavostí, a to i při drobnějších opravách varhan, jimž věnoval dlouhé hodiny. V roce 1932 odešel Josef Balcar z Brna a bylo třeba získat novou sílu, tím spíše, že povinností varhaníků po dobudování Blahoslavova domu značně přibýlo. Bohoslužby se konaly každou neděli dopoledne na Pellicově i v Blahoslavově domě a odpoledne pak ještě nešpory v Blahoslavově domě. Bylo také nutno obstarat všechny svatby, které se tehdy napořád konaly v kostele. Místo bratra Balcara zaujal starším členům sboru povědomý bratr profesor Gustav Hájek, který po několika let postupně přejímal část služby od bratra Spáčila. Podstatnou změnu přinesl konec druhé světové války v roce 1945. Kostel na Pellicově ulici byl bombardováním částečně poškozen, takže nemohl hned sloužit svému účelu. Naproti tomu dostal sbor do užívání jen málo porušený dosavadní německý kostel na dnešním Komenského náměstí. Tehdy přibyl bratru Hájkovi jako druhý varhaník bratr profesor Miroslav Kober. Bylo to nanejvýš potřebné, poněvadž se připravovalo rozdělení velkého brněnského sboru.

Po ustavení sborů Brno I a Brno II se bratr Hájek stal varhaníkem v Blahoslavově domě, zatímco bratr Kober převzal varhanictví v I. sboru. K problémům došlo, když bratr Kober po několika letech rezignoval na svou službu a ve sboru nebylo nikoho, kdo by ji mohl vykonávat. Došlo k náhradním řešením, kdy na žádost staršovstva vypomáhali bratři Lubomír Ryšavý a Ladislav Hájek z II. sboru, na určitý čas i bratr Vladimír Najbrt ze Židenice. Tento stav trval nečekaně dlouho a skončil až odchodem bratra Gustava Hájka v roce 1976 a ustavením obou výše jmenovaných mladších bratrů v jejich vlastním sboru v Blahoslavově domě. K nim se po určité době přidal ještě bratr Blahoslav Ryšavý, naopak před 3 lety se vzdal pravidelného hraní bratr Lubomír Ryšavý. V sedmdesátých letech začal hrát v I. sboru bratr Pavel Nagy, který se stídal s bratrem Vladimírem Najbrtem do jeho odchodu na Vsetín, a s bratrem Bohuslavem Skalnickem ze Židenice. Při svatbách vypomáhal bratr Tvrdouš, učitel hudby. Po roce 1989 přibývalo varhaníků, takže se v poslední době mohou v této službě střídát.

Ladislav Hájek, Jan Pokorný

O varhanicích – sbor Brno I. – část II.

Dana Dobešová doprovází na varhany na Pellicově ulici nyní každou druhou neděli v měsíci. Začala někdy před deseti lety, kdy pan farář Pokorný vyzýval nesmělé klavíristy, aby pomohli při doprovodech. Velikou praxi měla už ze svého mateřského sboru v Miroslavi. Zde hrávala v kostele už od svých čtrnácti let. I když se učila hlavně na klavír, cvičila doma také na harmoniu a postupně získala techniku varhanní hry. V Brně působila nejdříve ve sboru židenickém a husovickém. Ráda navštěvovala kurzy pro varhaníky, které před lety pořádala sestra Magda Horká. Odnesla si odtud cenné rady, týkající se způsobu doprovodu, délky paus pro nádechy v písních a také to, že varhaník má vnímat obsah písní a jemu přizpůsobit doprovod. Na bohoslužby se doma připravuje, písně si promýšlí. Já musím dodat, že Dana Dobešová je pohotová a spolehlivá klavíristka a varhanice, obětavě zaskakuje v případě nutnosti, pomáhá při nacvičování sborového zpěvu Cantate Domino.

Milan Berka je povoláním stomatolog, ale varhany jsou jeho koníčkem a láskou už od mládí. Vyrůstal ve sboru v Hodoníně a jeho zaměřením snad ovlivnilo i to, že do sboru byly tehdy díky pomoci švýcarských evangeliků zakoupeny nové varhany, které uváděl do provozu náš vynikající varhaník Jiří Reinberger. Ovlivněn jeho uměním začal Milan Berka se studiem varhan už v Hodoníně u prof. Zmitky a pak v Brně pokračoval u prof. Hawlíka, který byl v té době varhaníkem v katedrále. Za jeho podpory a spolupráce organizoval řadu varhanních koncertů v Cerveném kostele v r. 1967, náš nástroj si oblíbil a pomáhal při jeho záchraně, když při opravách kostela byl nešetřně zneuctíván. Několik posledních let doprovází sborový zpěv vždy pátou nedělí, pokud v měsíci nastane, a pravidelně o svátcích. M. Berka miluje barokní hudbu, při doprovodech pak dává přednost starším úpravám písní.

L. Marková

Projekt pomoci nezaměstnaným a zaměstnavatelům

S obavami všichni pozorujeme, jak v naší zemi roste nezaměstnanost. Víme o lidech (i v našich sborech), kteří nemají práci, a přitom nechtějí zahálet a rádi by nějaké zaměstnání přijali. Ale také je dost firem, které naopak hledají zaměstnance, jimž by mohly důvěřovat, nejen neznámé osoby z databází úřadu práce.

A právě v této situaci se na nás i na ostatní sbory ČCE obrátil sbor v Praze – Střešovicích s projektem, který by alespoň část oné anonymity odstranil a naopak stavěl na důvěře, již se někteří nezaměstnaní nebo zaměstnavatelé těší ve svých sborech, na určité garanci, kterou mohou sbory poskytnout. Za tímto nápadem stojí jednak jistota, že evangelické sbory mají o své lidi, kteří jsou právě v nouzi, zájem, a za druhé představa, že takové sbory jsou schopny své nezaměstnané (alespoň některé) jiným doporučit jako lidi slušné a poctivé. Tohle úřady práce udělat prostě nemohou.

Ve střešovickém sboru bude několik lidí postupně vytvářet dvě databáze. Jedna databáze bude zahrnovat informace o volných místech, která nabízejí podnikatelé z jednotlivých sborů nebo o kterých lidé ve sborech vědí. Může se jednat o práci při opravách kostelů, far apod., ale také o práce ve vašem okolí. Členové sboru přece vědí o pracovních záměrech svých spolupracovníků, přátel, známých, kteří mají své firmy, své projekty atd. Jedná se zásadně o práci legální, ať již v zaměstnaneckém poměru, ve formě brigády či na živnostenský list, o práci, která by byla také poctivě zaplacená a zdaněná.

Druhá databáze bude zahrnovat všechny možné informace o lidech, kteří práci hledají. Je potřeba vědět, jak jsou staří, co dovedou, co by chtěli dělat, jak daleko by byli ochotni dojíždět atd. Na základě informací v obou databázích pak budou ve Střešovicích hledat a nabízet práci těm, kteří o ni stojí.

Ke konci června se k tomuto projektu přihlásilo 60 sborů, mezi nimi i náš. V každém sboru funguje koordinátor, který sbírá formou jednotných dotazníků informace o nezaměstnaných a firmách, které zaměstnance hledají. Tyto informace pak zasílá do střešovického sboru, kde jsou zařazeny do celorepublikové databáze. Projekt bude tím úspěšnější, čím více lidí se do něj zapojí. Proto je třeba, abychom nebyli lhostejní a informovali o možnosti tohoto způsobu zprostředkování ty, kterých by se to mohlo týkat. Pokud tedy víte o někom ve vašem okolí, kdo hledá práci nebo naopak zaměstnance a jste schopni jej doporučit, kontaktujte ho s koordinátorem ve vašem sboru. Doporučené firmy a lidé bez práce nemusí být jenom z církve, ale jde o to, aby byl zachován princip určité garance. Také je nezbytně nutné nahlásit koordinátorovi každou změnu (např. pokud seženete zaměstnání či zaměstnance jinde), aby byla databáze aktuální.

Koordinátorem projektu pro sbor Brno I je z pověření staršovstva sestra Hana Kratochvilová, kterou můžete kontaktovat po nedělních shromážděních v Betlémském kostele, příp. na e-mail hana.kratochvilova@iss-copbrno.cz. Dotazníky je možno si vyzvednout na faře.

Hana Kratochvilová

Ve sboru Brno II pověřilo staršovstvo koordinaci projektu sestru Evu Boudovou. Je možné se s ní setkat a získat od ní bližší informace po službách Božích v Blahoslavově domě. Je rovněž možné, abyste ji kontaktovali telefonicky, a to na čísle 05 / 74 32 91.

Ze sborů ČCE

Brno - Židenice, Jílkova 74

Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108

Bohoslužby - v neděli v 9.00

Biblická hodina - ve čtvrtek v 19.00

mládež a děti - zatím není dohodnut termín

Dne 9. 9. byli oddáni Tomáš Sklenář a

Martina Křepelková

Brno - Husovice, Netušilova 26

tel. 45212420

Bohoslužby - v neděli v 9.00

Biblická hodina - ve čtvrtek v 17.30

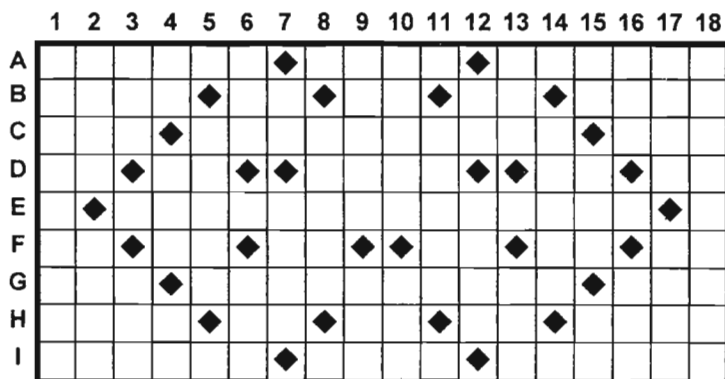
Mládež - v úterý v 19.30

Střední generace - 3. čtvrtek v měsíci v 19.00

Děti - termín není zatím dohodnut

Křížovka

Z Mudrosloví národu slovanského podle F. L. Čelakovského

VODOROVNĚ: **A.** – Mužské jméno (4.7.); 12 v dvojkové soustavě; postavení. **B.** – Vodní tok; Evangelická akademie; obchodní dům (zkr.); SPZ okr. Pelhřimov; oslovení muže. **C.** – Nejvyšší karta; hmota ke školnímu modelování; tanec víl. **D.** – Označení dřív. pásových traktorů ze SSSR; hovorový souhlas; Kolumbijská řeka; zápor; podpis anonyma. **E.** – Chem. zn. síry; první díl tajenky (ruské přísloví); základní tón ladění (440 Hz). **F.** – Chem. značka einsteinia; ozn. mouky; typ býv. sovětského dopravního letadla; chlácholící citoslovce; solmizační slabika; kosmodrom v býv. SSSR (Kapustin Jar). **G.** – Geometrický útvar; kapesní hodinky (zastarale); angl. „starý“. **H.** – Okousání; něm. „tak“; ruský souhlas; tříprstý lenochod; bude spát. **I.** – Získat lovením; lesní zvíře; nabereš na rohy.

SVISLE: **1.** – Druhý díl tajenky. **2.** – Nedoplatek; podstavec. **3.** – Orgán zraku; římská pětka; pár. **4.** – Pojem duše u starých Egyptanů; zkratka čísla; ozn. světové strany. **5.** – Nula; vojenský povel; opak ypsilonu. **6.** – Nádech; ozn. angl. jednotky délky (20,117 m); franc. „východ“. **7.** – Kancelářská zkratka; nealkoholický nápoj. **8.** – Jednička; slov. směle; šedesátina minuty (zkr.). **9.** – Deset obalů na zubní pastu; býv. označení části nynějšího Německa. **10.** – Organizace středoamerických států; goniometrická funkce. **11.** – Nicka; půvabné (bás.); jednotka el. proudu. **12.** – Ludolfovo číslo; předzvěst epileptického záchvatu. **13.** – Angl. „pero“; předložka; plastický model. **14.** – Chem. zn. kyslíku; letopisy; zn. poloměru. **15.** – Jednotka prostorového úhlu; chlapecké jméno; naše univerzita. **16.** – Kavkazský drnkací nástroj; vitamín; Organizace spojených národů. **17.** – Ukazovací zájmeno; kleje. **18.** – Třetí díl tajenky.

Pomůcka: ai; DT; IL; KJ; Mucu; ODEC; tar.

Dětský koutek

Hádky lidové

Čtyři rohy, žádné nohy.
Chodí to, stojí to.

Dveře

Celá chalupa vyhoří,
a přece se nezboří.

Dýmka

Ouško mám a neslyším,

nožku mám a neběhám
Jehla

Jednou dírou tam, dvěmi
dírami ven,
a když jste venku, teprve
jste tam.

Kalhoty

Hádky všelijaké

Bystrý je-li luštitel náš mladý, neztroskotá v tomto taji.
85 let dohromady dědeček s vnukem prý mají.
O 65 let přitom děda více má než vnouče jeho.
Jak star je vnuk řešení se hledá, není to nic nesnadného.

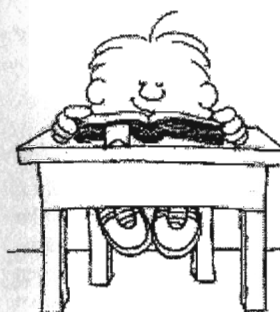
Vnukovi je 10 a dědovi 75.

Kterou rostlinu pozná snadno i slepý?

Kopřivu.

Dva otcové a dva synové byli na návštěvě. Při svačině před ně
hostitelka předložila tři čaje a vybidla je, aby pili. Všichni najednou
se napili. Jak je to možné?

Jsou to dědeček, syn a vnuk (tedy pouze tři osoby).

Přísloví staročeská

Běda tomu domu, kde tele rozkazuje volu. Kdo honí
dva zajíce, nechytí žádného.

Brno I.

Po prázdninách se staršovstvo sešlo poprvé 11. září. Schůze se již účastnil i nově povoláný člen staršovstva bratr dr. Jiří Firbas. Byl upřesněn program bohoslužeb do konce roku včetně pozvání našich hostů (Pavel Kalus, Jindřich Halama a Pavel Filipi) a přípravy na adventní Setkání se slovem a hudbou. Staršovstvo se také seznámilo s dnem, hodinou a náplní jednotlivých setkání v týdnu (nově klub pro matky s dětmi ve čtvrtek dopoledne, páteční mládež bude zatím jen příležitostně) – viz protější stranu. Upřesnilo termíny mimořádných setkání v příštím roce: zájezd do Vídně, návštěvy z Bratislavy a Basileje. Byla odsouhlasena zvláštní sbírka na flanelograf pro náš sbor a sbor v Bohemce na Ukrajině a termíny celocírkevních sbírek na fond potřebných ve světě (15.10) a Jubilejní toleranční dar (29.10.). Přípravují se podklady pro přesný přehled sborových nemovitostí, který si vyžádala synodní rada. Proběhlo slavnostní předání parkové úpravy okolí Červeného kostela a do konce roku by měl být vyzděn i sokl. Probíhá oprava kotelný sborového domu na Opletalově ulici. Od sboru v Dambořicích byly objednány obaly na chrámové zpěvníky společně s jeho Dodatkem. Byl odeslán dopis do partnerského sboru v USA. V době veletrhu budou v našem kostele v neděli odpoledne bohoslužby v německém jazyce. V příští schůzi (9.10.) předloží stavební komise návrhy na úpravy sborových prostor na faře (kuchyň a sociální zařízení). Připomínky a návrhy jsou vítány.

ig

Brno II.

Léto r. 2000 nepředstavovalo odpočinek ve sborové práci pro hospodářskou komisi sboru, zejména také pro správu sborových budov. Staršovstvo přijalo obsažnou zprávu o opravě dvorního traktu obytného domu, která ovšem dosud není u konce, jak se na první pohled přesvědčí každý, kdo vstoupí do Blahoslavova domu. Oprava až dosud byla vskutku rozsáhlá, představovala nejen obnovu omítky, ale také instalaci od elektrického vedení a telefonních linek až po domovní zvonky, výměnu některých dveří a oken. K tomu přibyla úprava pavlačí. Neméně potřebná a náročná je generální oprava bytu pro druhého faráře sboru, která rovněž stále ještě probíhá. Třetí oblastí úprav je úplná rekonstrukce topení v kostele a přilehlých prostorách. – Další oblastí, na níž se jednání staršovstva soustředilo, byly otázky spojené se vztahy k našim partnerským sborům v Holandsku a Rakousku. Mohli jsme sledovat, jak se tyto vztahy až dosud rozvíjely tak, že to bylo radostné a užitečné. To ovšem není důvod k tomu, abychom nehlédali další podoby možné spolupráce a dalších náplní pro vzájemná setkání. Myšlenky na to nás zvlášť zaměstnávají v těchto týdnech, kdy připravujeme setkání jak s nizozemskými přáteli v Brně, tak s rakouskými sestrami a bratry v lázních Luhačovice. – S radostí vyhlížíme vstříc nové etapě sborové práce, na níž se bude podílet nově zvolený druhý farář sboru, Mgr. Jiří Malý. Proto k této stručné zprávě připojujeme (rozsahem sice rovněž stručné, ale obsahem radostné) sdělení:

Sbor Brno II má nového kazatele. Je jím druhý farář sboru, bratr Jiří Malý. Byl zvolen sborovým shromážděním 30. července a potvrzen k 1. září tr. Staršovstvo sboru přeje bratru faráři i celému sboru, aby nově začínající kazatelská služba byla všem radostí i požehnáním.

iv

Brno I

Brno II

Pondělí

18.30 - staršovstvo 9. 10.
19.00 - sborové vzdělávání - 29. 9. a 30. 10.

Úterý

15.00 - služby Boží v DD Věstonická
17.00 - dětský klub
17.00 - biblická hodina pro děti
18.00 - dorost - setkání mladší mládeže

Středa

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.00 - konfirmační příprava – I. ročník
18.30 - rozhovor nad Bibli - setkání dospělých
19.00 - sdružení mládeže

Čtvrtek

9.00 - klub otevřených dveří
16.00 - konfirmační příprava II. ročník
17.00 - biblická hodina pro dospělé
18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě)
19.30 - střední generace - 21. 9. a 19. 10.

Pátek

15.00 - náboženství - Rychmanov
17.00 - konfirmační příprava - Rychmanov
18.30 - zkouška pěveckého sboru

Sobota

10.00 - služby Boží v DD Kociánka -
10. 10., 28. 10.

Neděle

9.40 - modlitební chvíle
10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji
18.00 - pěvecký sbor mládeže

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Internet:** <http://setkavani.hyperlink.cz> **Odpovědní redaktoři:** J. Gruber, J. Vítek. **Na čísle spolupracovali:** Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Katka Cahlíková, Iva Malíková, Ludmila Marková, Pavel Nagy, Ctirad Novák, Daniela Ryšavá, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč.** Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebrno>. Adresa sboru ČCE Brno II – Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69, email: evsboii@iol.cz.
Datum uzávěrky příštího čísla: 12.10. 2000